

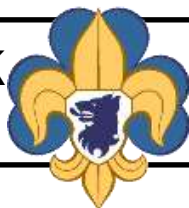

92

**Okresní kolo Závodu vlčat a světlušek,
Maškarní, Javorná**

XXVII. ROČNÍK

Červen 2024

Obsah

Den sesterství - 26.2.....	3
Skoti v Horní Bříze	4
Maškarní 9.3.....	5
Východ slunce - Ostrý - 16.3.	6
Vynášení zimy - 24.3.	7
Skauti na Kotli a Lopatě.....	7
Výtvarné odpoledne.....	8
Roverská víkendovka.....	9
Javorná	10
Okresní kolo Závodu vlčat a světlušek	11
Okresní závody očima světlušek (střípky z deníků).....	13
Výtvarno	14
RR výlet do zoo.....	14
Přespání skautů v nové klubovně a noční hra.....	15
Vandr 17. - 18.5.....	17
Výprava na Skálu	17
Divočáci z Příchovic	18
Květinový den.....	20
Májka	20

Den sesterství 26.2.

Všichni nejspíš máme dny, které se v našem životě opakují: TRADICE. Každý rok na Den sesterství

(není to vždy 22. kvůli tomu, že den s. slavíme na schůzce) se sejdemy my skautky a světlušky. Je zvláštní, jak vnímám den s. jako skautka oproti tomu, jak jsem ho vnímala ve světluškách.

Sešly jsme se ve staré klubovně a nejprve jsme se trochu seznámily. Zahrály jsme si totiž tradiční hru házení klubíčkem na zopakování/poznávání jmen. Potom nás vedoucí rozřadily do týmů na následující program. Nejprve jsme si řekly něco málo o DS, potom mohl program začít. Ve skupinkách jsme postupně vyrážely na cestu. Před odchodem jsme musely pobrat různé věci (asi pro ztížení hry). Po cestě na sv. Annu jsme se zastavovaly u papírů s čísly, kde byl vždy úkol, který jsme musely splnit. Na konci nás čekala sladká odměna. Když jsme se vrátily do klubovny, čekal nás každoroční rituálek. Každá jsme dostala kartičku, na kterou jsme napsaly něco, co bychom chtěly člověku, který

si nás vylosoval, sdělit. Potom u zapálených svíček ve tvaru skautského trojlístku jsme si poslaly "signál", pak vylosovaly kartičku a už byl čas jít domů...

Rybka

Skoti v Horní Bříze

Jako stádo krav jsme nastoupili do vlaku v množství 13 velkých dobytčích jednotek. Složení stáda následující: 1 kráva, 6 telat, 5 tažných volů a 1 plemenný býk. (Plemenný býk jsem samozřejmě já.) Zabrali jsme si několik dobytčích vozů (kupé) a oddávali se celou cestu stádnímu chování (povídali jsme si). Po příchodu do stáje (klubovny) jsme se ustájili a ještě jsme večer stihli obhlédnout zdejší pastviny, kde jsme se setkali s bizonem. Ráno jsme vyrazili za čerstvou pastvou a říjícími samicemi, ani jedno jsme bohužel nenašli, našli jsme

ovšem minerální liz (kaolin). Po návratu z dlouhého tahu za potravou jsme se večer setkali ve stáji s volem Kulichem, který zajistil siláž (chilli con carne). Po večerním přežvykování siláže jsme spali až do rána. Ráno jsme jen vykydali stáje (uklidili a vytřeli) a vyměnili podestýlku (doplňli dříví). Nakonec jsme odjeli na jateční porážku (zpět za rodiči), pak nás jen čekalo suché zrání (škola).

Tokio

Maškarní 9.3.

Přišla jsem spolu se skautkami do krásně vyzdobeného sálu. Proto stačilo doladit pár detailů a už začali chodit natěšené krásně *nastyleované* děti s rodiči. Občas jsme se divily, co dokázaly vymyslet za kostým.

V průběhu volné zábavy jsme roztancovaly děti a snažily jsme se, aby jich tancovalo co nejvíc. Zbytek bálu byly pro děti připravené různé soutěže, jako třeba překážková dráha nebo jedení koláče. Ke konci bálu samozřejmě nesmělo chybět vyhlášení nejlepších masek. Vybralo se deset masek. Když všichni odešli, zbýval ještě úklid. Na to, jak bylo venku hezky, přišlo docela dost lidí, snad tomu tak bude i příště.

Rybka

Východ slunce - Ostrý 16. 3.

Pátek 15. 4. jsme se sešli pozdě večer v klubovně. Čekal nás noční výšlap na Ostrý za východem slunce. Kvůli náročnějším podmínkám se výpravy účastnily jen Milky, takže nás nebylo mnoho. I když se nám zdálo, že takhle málo nás být nemůže, věděli jsme, že už nikdo nepřijde, a tak jsme byli jen tři skautky a několik vedoucích. V klubovně jsme hráli krycí jména, která nám nejdříve nešla, ale postupem času to začala být docela zábava, až na některé výjimky, jako třeba Ben tři nebo rozpočítávání s šancí jedna ku dvanácti. Po takovém přemýšlení jsme se trochu unavili, a tak nám Kuna vybral film, na jehož zhodnocení jsme se stále nedohodli. Já s Oci si myslíme, že je tak strašnej, až je skvělej, zatímco Terka si myslí, že je tak strašnej, až je úplně příšernej. Proto v prvních 10 minutách usnula a neprobudil ji ani náš velmi hlasitý smích. Po skončení toho úžasného filmu už jsme se vydali do chladné noci. Část z nás nasedla k Ťapce do auta a část ke Kunovi. A už vyrážíme pod Ostrý! Cesta se nesla

v duchu veselých písniček, ale o to méně se nám chtělo opustit vyhřátá sedadla aut. Rozsvítili jsme čelovky a vyrazili vzhůru se zpěvem, který nejspíš vyplašil všechnu zvěř v okolí. Nejdříve cesta hezky utíkala, ale strmost kopce začala brzy stoupat a nám docházel dech. Proto jsme uvítali nejen noční svačinku, ale i změnu terénu. Naše nadšení nás přešlo, když se krásné ploché kameny začaly měnit na bláto, potůčky, mokrý mech a dokonce i sníh. Tomu nepomáhal ani začínající

děšť. I přesto všechno jsme za mírného mrholení a nepříjemné zimy došli až na vrchol. To jsme ani pořádně neviděli, dokud se nezačalo rozednívat. Foukal nepříjemný vítr, ale i přesto jsem opřená o stěnu dokázala na chvíli usnout. Místo teplého východu slunce nás ale čekala jen mlha a snad ještě větší zima. Tak jsme pořídili vrcholové foto a vylezli na nejvyšší vrcholek, kde jsme si nemohli ani stoupnout, protože nám hrozilo odfouknutí. Konečně jsme začali klesat. Cestu jsme ve dne sotva poznávali a využili jsme i nějakou tu zkratku, jen abychom byli co nejdříve u aut. Po cestě domů jsme se stavili ještě v Tesco a pak už jsme byli rozvezeny přímo ke dveřím našich domovů.

Žabka

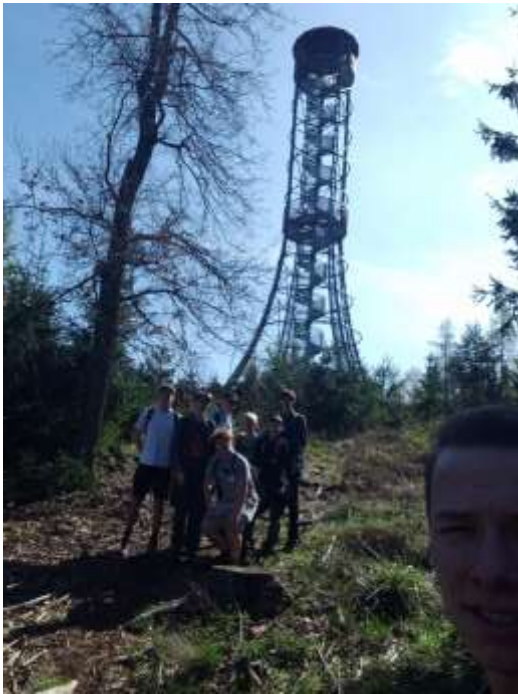
Vynášení zimy 24. 3.

Sešli jsme se u nové klubovny. Jedna skupinka šla nahoru péct jidášky a druhá šla vyrábět na zahradu naší Mořenu. Postupně se role samozřejmě prohodili. Nejen že jsme do Mořeny nacpali spoustu slámy a sena, ale také jsme jí krásně vyzdobili. Světlušky jí namalovali obličej, pěkně ji oblékly a udělali náhrdelník ze skořápek. Upečení jidášci krásně provoněli celou budovu, že jsme na ně dostali všichni chuť. Ještě že se s námi vedoucími hodné světlušky podělily. Rozdali jsme si básničku a vynesli jsme zimu ze vsi. Došli jsme až na Ostrov, kde jsme ji zapálili a hodili do proudu. Světlušky šly chvíli vedle ní, ale pak jsme radši přidali, abychom byli ve vsi dřív než ona. Došli jsme ke staré klubovně, kde jsme si opekli oběd a zahráli pár her. Pak už nezbývalo nic než jít domů a doufat, že už brzo to jaro přijde.

Rybka

Skauti na Kotli a Lopatě

Měli jsme se sejít ráno na nádraží, ale já jsem bohužel zaspal. Musel jsem si sehnat rychle odvoz a zjistit, kdy a kde se připojím k našemu oddílu. Sešli jsme se na rozhledně Kotel, kde jsme si užili krásný výhled a skauti, kteří narozdíl ode mě měli už kousek cesty za sebou, mohli trošku

dočerpát síly. Z Kotle nás vedl Štěpán, který nás dovedl do Rakové, kde si mapu převzal Tokio. To se nám stalo osudným, jelikož jsme měli jít po žlutých značkách, ale Tokiovi se žluté značky z nějakého důvodu ztratily a my jsme šli špatnou cestou. Museli jsme z toho důvodu obětovat jednu zastávku na hradě Lopata. Cestou na nádraží ve Štáhlavech jsme navštívili zámek Kozel, odkud jsme přes přestup v Plzni jeli až do Přeštic.

Kanye

Výtvarné odpoledne

Tradiční výtvarné odpoledne světlušek proběhlo 6. 4. 2024. Ano, to byla ta sobota, kdy se poprvé ozvalo léto. Po úvodním nástupu, rozdání průvodek jsme se pustily do práce... Holky si vyrobily několik různorodých výrobků, jako např. zebří rodinku z roliček od toaletního papíru, boží lapače snů, záložky, které ocení nejedna čítanka atd. U ohniště se malovalo na kamínky a sluneční paprsky pro změnu dávaly barvu nám. Došlo i na mytí oken a jejich výzdobu. Odpoledne přineslo kromě spousty zdařilých výrobků a nových dovedností i hodně radosti.

Kači

Roverská víkendovka

Sešli jsme se v pátek 12. 4. na Javorné. K večeru jsme se ubytovali, navečeřeli jsme se a potom nás čekala společná hra, kterou si pro nás připravili oldskauti. Když jsme se sešli ve společenské místnosti, Prach si pro nás připravil ještě jednu hru, která se hrála celý víkend. Šlo o to, že si každý vylosoval papírek, na kterém byla osoba, kterou má "zavraždit", místo, kde to má udělat, a předmět, kterým se ho má dotknout, aby ho "zavraždil". Chvilí poté nás čekala hra: Osvobod' si svého olda. Byli jsme rozděleni do skupin. V každé skupině měl být alespoň jeden oldskaut, který byl připoutaný na jednom místě, a zbytek týmu ho musel pomocí šifer a indicií osvobodit. Hra byla dlouhá, ale dost nás bavila. Druhý den ráno jsme se vydali na výpravu na Pancíř. Ušli jsme něco kolem 15 km. Po návratu jsme se navečeřeli a čekal nás další program, který si pro nás připravila tentokrát Bory. Připravila si pro nás zajímavý kvíz o Šumavě, při kterém jsme soutěžili mezi sebou ve stejných skupinách jako při předešlém programu. A skupina, která měla nejvíce bodů, vyhrála.

Potom už jsme zbytek večera měli volný program. Druhý den ráno jsme jen uklidili chatu a vyrazili domů.

Kanye

Javorná

Nejslunnější dubnový víkend strávili oldskauti a roveři na Javorné. Prvotní počty přihlášených nebyly příliš vysoké, ale nakonec jsme obsadili plně celou chatu. Páteční večerní program byl v režii oldskautů. Hnída si připravila hru na způsob únikovky "Osvobod' svého oldu". Hra byla dobře promyšlená, propracovaná, nápaditá a vůbec nejednoduchá. Takže jsme si procvičili, až zavařili mozkové závity. Díky moc Hnídě za přípravu a díky i mému skvělému teamu :-).

Rozcvičku jsem asi zaspala, možná byla dobrovolná, možná ani nebyla...Snídani měli na starost ti, co ráno nemůžou spát. Zkuste si to představit...(vy, co nemáte stejně jako já problémy se spánkem)... v sobotu ráno v pět v šest se vzbudíte, vedle vás spokojně pochrupují vaši

kamarádi, přátelé (druh, družka, manžel, manželka, pes...) a vy ne a ne znovu zabrat. Jste našťvaní, při častém opakování už se nerozčilujete, ale možná se nudíte. Čím dříve se probudíte, tím více se nudíte... Takže když vás někdo požádá, jestli ráno připravíte pro ostatní snídani, je to od něj vlastně dobrý skutek. Nemáte zač Frenky, Kofiči, ...

V sobotu byl program rozdělený po větších či menších skupinkách, pár jedinců vyrazilo na kole, většina ale pěšky. Hlavní výpravu na Pancíř vedla Bory. Naše menší skupinka se vydala na kratší procházku. Cestou ke studánce jsme viděli zmiji, vyhřívající se na slunci. No a u studánky jsme se vyhřívali na slunci my. Hezky v klídku, v pohodě, beze spěchu, byla to paráda. Pěkně jsme si popovídali a samozřejmě jsme se posilnili na další cestu. Druhá zastávka byla nahoře u kapličky, zase se mezi námi našly hladové děti, počínaje malým Pavlíčkem. Okruhem jsme došli k houpačce na sjezdovce nad chatou, tu jsme samozřejmě nemohli minout bez povšimnutí. V pozdním odpoledni i v podvečer někteří z nás seděli hezky na terase u káfička či čaje. K dispozici byla česnečka, kterou vařil (hned po ránu) Kamil. Někteří oldi se vrhli na přípravu číny, zvané "táborová" nebo také "Laky" čína. Byla myslím, jako vždy, výborná.

Na druhý večer pro nás Bory připravila šumavský kvíz. Naše mozkové závity opět v zářahu. No dozvěděli jsme se leccos zajímavého, otázkou je, na jak dlouho. Asi jak kdo. Následně došlo i na kytaru.

Neděle byla ve znamení balení, úklidu a společného fota. A protože se mezi námi našel tento den i oslavenec, tak si někteří oldi přivstali, aby mu popřáli jako první při východu slunce. Akce se vydařila, jak jsem již zmínila, počasí nám skutečně přálo, bylo nádherně. Někteří tu nádheru pociťovali na vlastní kůži ještě několik dalších dnů.

Kula

Okresní kolo Závodu vlčat a světlušek

Dne 20. dubna jsme se v hojném počtu sešli na přeštické střelnici. Ze středisek jsme tu byli největší, protože nás bylo celkem 5 družstev - 3 družstva světlušek a 2 vlčat. Po předchozích dnech plných slunce a tepla

se k nám přihnala studená fronta, tedy zima, déšť a na zemi všudypřítomné bahno. Naštěstí se alespoň v prostorách střelnice dalo ohřát a občerstvit se.

Jedním z úkolů bylo i vaření před samotným závodem, například vlčata na schůzce připravila skvělé burgery v housce a polévku ramen.

Já s Prachem jsme byli přihlášení coby rozhodčí na stanoviště. Na mráz a déšť jsme samozřejmě byli připraveni. Přihlásili jsme se o stanoviště fyzická zdatnost a pokyny nám byly přiděleny stylem: “Tady máte medvěda, ať na něj děti hází míčky a zbytek si nějak vymyslete”. A tak se děti trefovaly medvědovi do pytle a pak běhaly kolečka do kopce – z kopce. Nutno říci, že směrem z kopce byl svah prudký a rozbahněný, takže nakonec zázrakem se tam z těch všech dětí vyválel akorát Kubík. Zezačátku jsme nastavili moc dlouhý časový limit, takže nakonec všechny skupiny dostaly plný počet bodů. Jediný strhnutý bod byl za sprosté slovo u našich vlastních vlčat. To aby i ostatní skupiny měly šanci obstát v naší konkurenci.

Soutěžní skupiny si mimo jiné vyzkoušely stavbu provizorního přístřešku, první pomoc i poznávání přírody.

Po závodě na nás čekala vyhřátá klubovna a buřty. Po dlouhém vyhodnocování jsme se konečně dočkali výsledků. Do krajského kola z prvního místa nakonec postoupila jak vlčata, tak i světlušky. Vlčata měla

snad 93 bodů ze 100 možných a světlušky na tom byly také podobně. Ani ostatní naše družiny nedopadly špatně, takže letošní závody hodnotíme pozitivně. Děkujeme tedy přeštickým skautům za organizaci závodu a poskytnuté občerstvení. Samozřejmě velký dík patří také vedoucím, kteří dokázali děti na závody připravit.

Držíme palce do krajského kola!

Majdam

Okresní závody očima světlušek (střípky z deníků)

Dnes jsme měli závody na Střelnici. Nejvíc mě bavil úkol u Jindry, kde jsme házely míček medvídkovi do pytle a obíhaly jsme kolečko po schodech a z kopce dolů po blátě. Počasí nám moc neprálo. Skončily jsme na 1., 6. a 8. místě... (Cherry)

Bylo ráno a já jsem jela na závody vlčat a světlušek na střelnici. Byl hrozný vítr a přšelo. Bylo tam 8 stanovišť. Bavilo mě to. Měly jsme takovou průvodku, kde byl název naší šestky. Skončily jsme na 8. místě... (Potápka)

Čekaly mě moje první závody. Musím se přiznat, že jsem jít nechtěla a měla jsem obavy. Ale Sušenka nás dala s Terezkou do jednoho družstva, a to mi pomohlo. Plnily jsme spoustu úkolů. Počasí nebylo

vůbec ideální, ale všechno jsme zvládly. Závody jsme nevyhrály, ale aspoň jsme to zkusily... (Anetka)

Výtvarno

V neděli 21. 4. jsme se sešli ve staré klubovně. Tam nás čekala Ivetka s připravenými návrhy na výrobky, které jsme si společně mohli vyrobit. Hned jsme se pustili do motání vlněných bambulek, které jsme nakonec spojili v dekoraci ve tvaru písmene na začátku našeho jména. Pak nás čekala výroba svíček. Vedoucí nám pomohli s rozpouštěním vonného vosku na vařiči. Ten jsme nalili do mističek s knotem a na okně nechali vosk utuhnout. Nezapomněli jsme zkrášlit svíčky korálky, u kterých doufáme, že se při zapálení svíčky nevznítí. Nakonec jsme si vyrobili lapač snů, který si doma zavěsíme nad postel. Celé odpoledne, i přes to, že jsme se sešli pouze ve třech, jsme si moc užili.

RR výlet do zoo

Jednu krásnou slunečnou sobotu jsme se s rovery vydali do zoologické a botanické zahrady v Plzni. Sešli jsme se na přeštickém nádraží ve velmi dobré náladě a vyrazili vlakem. V Plzni na nás čekal bratr Kapitán a pomocí MHD jsme dojeli až k zoo, kde jsme se sešli ještě s ostatními. Po zakoupení vstupenek jsme už začali prohlídku se zajímavým a zábavným výkladem. Začali jsme nahoře v asijské zahradě, kde se nachází spousta druhů ptáků, hlavně bažantů. Potom jsme přes oblast Středozevního moře a Amazonii došli na statek, kde jsme se občerstvili a postupně se vystřídali u Vojty v kanceláři, kde jsme si mohli pochovat korálovku, agamu a další plazy, ukázal nám jejich krmení živou myší. Byla to opravdu akční podívaná. Při odchodu jsme dostali omalovánky a šli dál směrem k medvědům. Ještě jsme se zastavili u sněžných levhartů, které mám asi nejradši z celé zoo a měli jsme štěstí - byli vidět oba dva. U medvědů jsme si dali lehkou odpočívací pauzu, kde nám bratr Vojta vyprávěl zajímavosti o nich. Nikdy mě nenapadlo, že i v zoologických se

ukládají k zimnímu spánku. Pak už jsme se chtěli zastavit jen u lvů a šimpanzů. Vojta nám vysvětlil, proč jsou některé výběhy obestavěny vodními příkopy, je to z toho důvodu, že velká většina opic se bojí vody, a tím pádem neutečou z výběhu. Myslím si, že to je moc hezký způsob, jak je udržet na jednom místě. Lvi se vyhřívali na sluníčku a šimpanzi byli radši schovaní uvnitř. Dokonce se ukázala i novopečená mamka šimpanzice s mládětem. Zde nám Vojta pověděl o chování šimpanzů, přidalo se k poslechu i několik ostatních návštěvníků a bylo to opravdu úžasné.

U šimpanzů jsme se s některými rozloučili a vydali se navečeřet do restaurace. Byla jsem velmi ráda, že jsem se zúčastnila, jelikož jsem se dozvěděla spoustu věcí, které bych se jinde nedozvěděla.

Bára

Přespání skautů v nové klubovně a noční hra

Skauti se rozhodli, že přespí v nové klubovně z 10. na 11. 5. Skauty nenapadlo nic lepšího, než že začnou prohledávat klubovnu a přitom našli „čaj-jeara“ ve skříni (malé divoké prase, které je plyšák), a pak si šli vybalit věci. Skauti se dozvěděli, že se v okolí naskytl nástupce Heinrich, na kterého měly udělat atentát. Skauti našli nějaké roztrhané papíry, ve kterých byly šifry, které směřovaly k tomu, že mají zavraždit Heinricha, o kterém zjistili, že nikdy nebyl zabit, a teď ho mají doopravdy zabít. Z šifry vyluštili mapu, ve které bylo zakreslena cesta na sv. Vojtěcha a pak na sv. Annu, a když šli po cestě, narazili na další kousky mapy. Na sv. Anně se rozhodly mapu seskládat a slepili ji hořčicí a rozhodli se, že si opečou k večeři buřty. Skauti se začali nudit, a tak je tedy nenapadlo nic lepšího než navázat na tradici opékání klobásy s nutelou, tak si udělali buřty s pikaem. Kluci vyčetli z mapy, kudy Heinrich pojede, a zjistili, že pojede na červeném traktůrku přes ves, takže si skauti připravili koule z papíru jako náboje a šli se postavit na pozice. Skauti si udělaly skupinu z Matyho, Štěpána a Luby a druhou skupinu z

Jéni, Lexi a Džejára. Skauti provedli bohužel atentát neúspěšně, jelikož se Heinrich fikaně prohodil s řidičem, takže ho skauti nemohli zabít, ale Lexa mu udělal velmi bolavou ránu do oka (z jednoho metru vši silou a přitom objevil svůj talent pro softball...) Podle skautů to neměl šanci přežít. Poté vše po sobě uklidili a šli se vrátit do klubovny, tam se šli dívat na film na Řízkovo počítači na Shreka 2 a nejmenovaný Kanye jim při zakopnutí vypnul počítač, a tak se šli dívat na Spidermana a potom měli v plánu jít spát, ale jelikož Lexa hodinu otravoval, tak se Vašek rozhodl, že někdo půjde číst pohádku na dobrou noc. Pak usnuli.

Druhý den se skauti probudili a šli se nasnídat, uklidit, a jelikož byl den matek, tak skauti dostali zadáno, že mají vyrobit anděly ze špalků, potom se rozloučili a šli domů.

Celkový názor skautů na přespávačku byl 9/10

Diktovali skauti, zapsal Myškin

Vandr 17. - 18. 5.

V pátek jsme se sešli na nádraží v Přešticích s těžkými batohy připravenými na celý víkend. Vlak měl zpoždění, proto jsme nestihli další v Plzni. Museli jsme tedy čekat asi hodinu a půl na další. To nám ale nevadilo, alespoň jsme mohli objevovat krásy Plzně (Lidl bakery) a pokořit nádražní rozhlednu, což se už stalo takovou naší tradicí. Když už jsme konečně dojeli na zastávku, museli jsme ještě dojít na místo, kde budeme spát, což byla zřícenina hradu. My skautky jsme začali stavět

stan a vedoucí svůj přístřešek. My jsme stan postavili po chvíli, kdežto vedoucí stavěli i potmě. Všechno bylo mokré, ani oheň jsme si neudělali. Zbytek večera jsme tedy strávili ve stanu a pak šli spát.

Ráno jsme si uvařili palačinky a vše sbalili. Až do oběda jsme šli. Počasí nám vůbec nepřálo i stan jsme měli mokré, takže jsme se rozhodli, že vandr zkrátíme. K obědu jsme si udělali tortilly a vydali jsme se na nádraží. Cestou jsme sbíraly bylinky na čaj. Pak už nás čekala jen dlouhá cesta domů.

Rybka

Výprava na Skálu

Neděle 26. 5., skleníkové počasí, ale plán jasný - po roční pauze opět dobýt zříceninu hradu Skála... Kotlíky, mapa a vyrážíme směr Kucíny, kde jsme nakrmily kozy a pokračovaly dále. Cestu jsme si zpříjemňovaly oblíbenou kulíkovou hrou atd. V Radkovicích rychlá svačina a hurá na

hrad. Poslední metry byly opravdu náročné, pro všechny. (Ty brambory, třísky a litry vody byly znát.) Chvíli po poledni jsme na místě, ale hrad už je v držení našich nejmenších – benjamínků. Společné nahlédnutí do hradních zákoutí a honem na, ideálně, suché dříví. Rozdělat oheň, oškrábat brambory a za chvíli se podávala luxusní gulášovka a hadi se skořící. Divočáky ohýnek trochu potrápil, a tak jsme jejich nudličkové polévce dopřály teplo toho našeho. Kapličky okolních vesnic oznamovaly třetí hodinu odpolední a my za zpěvu Kozla opouštěly Zálesí. Dorka ještě stihla neplánované koupání ve strouze plné vody. Domů však odcházela nejčistší...

Kači

Divočáci z Příchovic

Naši benjamínci se na jaře při schůzkách seznamovali se skautským zákonem. Hravou dětskou formou jsme společně prošli všech jeho 10

bodů. Povídali jsme si například o tom, jak se chováme k přírodě a k druhým lidem a mimo jiné si děti i upekly muffiny z přezrálých banánů a naučily se tak, že skaut je hospodárný. Po celou dobu nás na každé schůzce samozřejmě doprovázel náš maskot - plyšový divočák Skautík. Po seznámení se s celým skautským zákonem nás čekalo velmi milé zakončení - vyrazili jsme společně na dobrodružnou výpravu! Naším cílem byla nedaleká zřícenina hradu Skála. Sešli jsme se v hojném počtu na parkovišti a cestou na Skálu jsme pozorovali okolní přírodu, povídali

jsme si a plnili jsme úkoly inspirované skautským zákonem. V cíli bylo v plánu uvařit i polévku na ohni, ale mokré dřevo nás velmi potrápilo. Naštěstí o kousek vedle rozdělaly oheň světlušky, které se s námi o něj podělily. Tímto jim ještě jednou moc děkujeme! 🐛
Polévka byla výborná! Malí Divočáci také společnými silami poklidili odpadky v okolí zříceniny. Myslím, že si výpravu užili jak všichni malí, tak i velcí. Po celou dobu vládla veselá a přátelská atmosféra a ani chvilková nepřízeň počasí nás nezaskočila. 😊

Lenča

Květinový den

Ve středu 15. 5. 2024 opět proběhla sbírka Květinový den, letos zaměřená na prevenci rakoviny prsu. Coby pravidelní účastníci jsme ani letos nevynechali a za pomoci roverů mužů, skautek a skautů přiložili ruce a ústa k dílu, nabízeli kytičky s růžovou stužkou a pomohli vybrat 23 895 Kč pro dobrou věc. Velké díky patří účastníkům i přispívajícím.

Májka

Akce postarších oldskautů proběhla v závěru dubna a první den květinový v naší skoro hotové chatce pod Drnovkou. Zajištěno bylo: prase pečené, nápoje lahodné a počasí slunečné. Vládla nálada veselá, připravená byla i soutěž vypečená. V noci byla ke zhlédnutí obloha hvězdná, k poslechu koncert žabí. V den májový dorazili i mladší oldskauti. Zážitky nezapomenutelné.

Yetti

Protlak – časopis střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johnny,
redakční rada: Skřítek(skautky), Rajče(RR), Sušenka(světlušky),
Panda(skauti), Laka(oldskauti), Prach(vlčata)

kontakt: Josef Volf, Příchovice 315, Přeštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 11.6.2024 **neprodejné** <http://prichovice-skaut.cz>